

متن و ترجمه مناجات شعبانیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

ای خدا درود فرست بر محمد و آتش

وَاسْمِعْ دُعَائِي إِذَا دَعَوْتُكَ وَاسْمِعْ نِدَائِي إِذَا نَادَيْتُكَ وَأَقْبِلْ عَلَيَّ إِذَا نَجَيْتُكَ

و چون تو را بخوانم دعای مرا اجابت فرما و هرگاه تو را ندا کنم ندایم بشنو و چون با تو مناجات کنم به حالم توجه فرما

فَقَدَّهَرَبْتُ إِلَيْكَ وَوَقَفْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ مُسْتَكِينًا لَكَ مُتَضَرِّعًا إِلَيْكَ

که من بسوی تو گریخته ام و در حضور حضرتت ایستاده در حالی که به درگاہت به حال پریشانی تضرع و زاری می کنم

رَاجِيًا لِمَا لَدَيْكَ ثَوَابِي وَتَعَلَّمُ مَا فِي نَفْسِي وَتَخْبُرُ حَاجَتِي وَتَعْرِفُ

ضَمِيرِي وَلَا يَخْفَى عَلَيْكَ أَمْرٌ مُنْقَلَبِي وَمَشْوَايَ

و به آنچه نزد توست چشم امید دارم و تو از دلم آگاهی و حاجتم را می دانی و ضمیر مرا می شناسی و هیچ امری از امور دنیا و آخرت من بر تو پنهان نیست

وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُبَدِيَ بِهِ مِنْ مَنْطِقِي وَآتْفُوهُ بِهِ مِنْ طَلِبَتِي وَأَرْجُوهُ لِعَاقِبَتِي وَ

قَدْ جَرَتْ مَقَادِيرُكَ عَلَيَّ يَا سَيِّدِي فِيمَا يَكُونُ مِنِّي إِلَى آخِرِ عُمْرِي

و آنچه می خواهم که به زبان اظهار کنم و از حواجم سخن گویم و آنچه برای حسن عاقبتم به تو امید دارم همه را می دانی و حکم تقدیر تو بر من ای سید من در باطن و ظاهرم تا آخر عمر جاری و نافذ است

مِنْ سَرِيرَتِي وَعَلَانِيَتِي وَيَدِكَ لَا يَبْدُ غَيْرِكَ زِيَادَتِي وَنَقْصِي وَنَفْعِي وَضَرِّي

و هر زیادت و نقصان و سود و زیان بر من وارد آمد همه به دست توست نه غیر تو

إِلَهِي إِنْ حَرَمْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْزُقُنِي وَإِنْ خَدَلْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُنِي

ای خدا اگر تو مرا از رزقت محروم سازی دیگر که تواند مرا روزی دهد و اگر تو مرا خوار گردانی که مرا یاری تواند کرد

إِلَهِي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَضَبِكَ وَحُلُولِ سَخَطِكَ

ای خدا به تو پناه می برم از غضب تو و از ورود خشم و سخطت

إِلَهِي إِنْ كُنْتُ غَيْرَ مُسْتَأْهِلٍ لِرَحْمَتِكَ فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَيَّ بِفَضْلِ سَعَتِكَ

ای خدا اگر من لایق رحمت نیستم تو لایقی که بر من از فضل و کرم بی پایانت جود و بخشش کنی

إِلَهِي كَأَنِّي بِنَفْسِي وَأَقْفَةُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَقَدْ أَظْلَمَ حُسْنُ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ

فَقُلْتُ ﴿فَفَعَلْتَ﴾ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَتَعَمَّدْتَنِي بِعَفْوِكَ

ای خدای من گویا من اکنون در حضور تو ایستاده ام و حسن توکلم بر تو به سرم سایه لطف انداخته و آنچه از کرم و احسان تو را شایسته است با من بجا آورده ای عفو و آمرزشت مرا فرا گرفته است

إِلَهِي إِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ بِذَلِكَ وَإِنْ كَانَ قَدَدْنَا أَجَلِي وَلَمْ يُدْنِنِي

﴿يُدْنُ مِنْكَ عَمَلِي﴾ فَقَدْ جَعَلْتُ الْإِقْرَارَ بِالذَّنْبِ إِلَيْكَ وَسِيلَتِي

ای خدا اگر تو مرا عفو کنی که از تو سزاوارتر به عفو است و اگر اجلم نزدیک شد و عمل صالحم مرا به تو نزدیک نکرد من هم اقرار به گناهانم را وسیله عفو تو قرار داده ام

إِلَهِي قَدْ جُرْتُ عَلَى نَفْسِي فِي النَّظْرِ لَهَا فَلَهَا الْوَيْلُ إِنَّ لَمْ تَغْفِرْ لَهَا

خدایا من در توجهم به نفس خود بر خویش ستم کردم پس ای وای بر نفس من اگر تو او را نیامرزی

إِلَهِي لَمْ يَزَلْ بَرُكٌ عَلَى أَيَّامِ حَيَاتِي فَلَا تَقْطَعْ بَرُكَ عَنِّي فِي مَمَاتِي

ای خدا چنانکه لطف و احسانت در تمام مدت زندگی شامل حالم بود پس در مرگ مرا از احسانت محروم مساز

إِلَهِي كَيْفَ آيَسُ مِنْ حُسْنِ نَظْرِكَ لِي بَعْدَ مَمَاتِي وَأَنْتَ لَمْ تُؤْنِي

تُؤْنِي إِلَّا الْجَمِيلَ فِي حَيَاتِي

ای خدا چگونه مایوس از احسانت بعد مردنم شوم و حال آنکه تو در تمام عمرم با من جز نیکی و احسان نکردی

إِلَهِي تَوَلَّ مِنْ أَمْرِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَعُدَّ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ عَلَى مُذْنِبٍ قَدْ غَمَرَهُ جَهْلُهُ

ای خدا با من آن کن که تو را شاید (نه آنچه مرا باید) و باز هم به فضل و کرم بر گنهکاری که در لجه گناه از جهل و نادانی فرو رفته ترحم فرما

إِلَهِي قَدْ سَتَرْتَ عَلَيَّ ذُنُوبًا فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أُخَوِّجُ إِلَى سَتْرِهَا عَلَيَّ مِنْكَ فِي الْآخِرَةِ

ای خدا تو در دار دنیا گناهانم را از تمام خلق پنهان داشتی و من در آخرت به ستاریت از دنیا محتاجترم

إِلَهِي قَدْ أَحْسَنْتَ إِلَيَّ إِذْ لَمْ تَظْهَرْهَا لِأَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ

الصَّالِحِينَ فَلَا تَفْضَحْنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رُءُوسِ الْأَشْهَادِ

و چون لطف کردی و گناهانم را بر هیچ بنده صالحی آشکار نکردی پس روز قیامت هم مرا مفتضح و رسوا در حضور جمیع خلائق مگردان

إِلَهِي جُودُكَ بَسَطَ أَمَلِي وَعَفْوُكَ أَفْضَلُ مِنْ عَمَلِي

خدایا جود و بخشش بساط آرزوی مرا گسترده و عفو تو بهتر از عمل من است

إِلَهِي فَسُرِّي بِلِقَائِكَ يَوْمَ تَقْضِي فِيهِ بَيْنَ عِبَادِكَ

ای خدا آن روزی که میان بندگانت حکم می کنی آن روز مرا به لقاء خود شاد گردان

إِلَهِي اعْتِدَارِي إِلَيْكَ اعْتِدَارُ مَنْ لَمْ يَسْتَغْنِ عَنْ قَبُولِ عُدْرِهِ فَاقْبَلْ

عُدْرِي يَا أَكْرَمَ مَنْ اعْتَدَرَ إِلَيْهِ الْمُسِيئُونَ

ای خدا من چون کسی به درگاهت عذر می خواهم که به قبول عذر سخت محتاج است پس عذرم بپذیر ای کریمترین کسی که گنهکاران از او معذرت می طلبند

إِلَهِي لَا تَرُدَّ حَاجَتِي وَلَا تُخَيِّبْ طَمَعِي وَلَا تَقْطَعْ مِنْكَ رَجَائِي وَأَمَلِي

ای خدا حاجتم را رد مکن و دست طمعم را از درگاهت محروم برمگردان و امید و آرزویم از لطف و کرمات منقطع مساز

إِلَهِي لَوْ أَرَدْتَ هَوَانِي لَمْ تَهْدِنِي وَلَوْ أَرَدْتَ فَضِيحَتِي لَمْ تُعَافِنِي

ای خدا اگر تو اراده خواری من داشتی به هدایت و احسانت سرافرازم نمی کردی و اگر می خواستی مرا رسوا سازی در دنیا معافم نمی فرمودی

إِلَهِي مَا أَظُنُّكَ تَرُدُّنِي فِي حَاجَةٍ قَدْ أَفْنَيْتُ عُمْرِي فِي طَلِبِهَا مِنْكَ

ای خدای من هرگز به تو این گمان نمی برم که حاجتی که به تو دارم و عمرم را در طلبش فانی کردم باز روان سازی

@Ziaossalehin

إِلَهِي فَلَاكَ الْحَمْدُ أَبَدًا أَبَدًا دَائِمًا سَرْمَدًا يَزِيدُ وَلَا يَنْقُصُ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى

ای خدا حمد و ثنا مختص توست حمد ابدی و دایم سرمدی که همی بیفزاید و هرگز فنا نپذیرد چنانکه تو دوست بداری و بیسندی

إِلَهِي إِنْ أَخَذْتَنِي بِجُرْمِي أَخَذْتَنِي بِعَفْوِكَ وَإِنْ أَخَذْتَنِي بِذُنُوبِي أَخَذْتَنِي

بِمَغْفِرَتِكَ وَإِنْ أَدْخَلْتَنِي النَّارَ أَعْلَمْتُ أَهْلَهَا أَنِّي أُحِبُّكَ

ای خدا اگر مرا به جرمم مؤاخذه کنی تو را به عفو تو مؤاخذه می کنم و اگر مرا به گناهانم بازخواست کنی تو را به مغفرتت بازخواست کنم و اگر مرا به آتش دوزخ بری اهل آتش را آگاه خواهم کرد که من تو را دوست می داشتم

إِلَهِي إِنْ كَانَ صَغُرَ فِي جَنْبِ طَاعَتِكَ عَمَلِي فَقَدْ كَبُرَ فِي جَنْبِ رَجَائِكَ أَمَلِي

ای خدا اگر در مقابل طاعتت عملم اندک است در مقابل رجاء است و امید به کرمت آرزویم بسیار است

إِلَهِي كَيْفَ أَثْقَلْتُ مِنْ عِنْدِكَ بِالْحَيْبَةِ مَحْرُومًا وَقَدْ كَانَ حُسْنُ ظَنِّي

بِحُجُودِكَ أَنْ تَقْلِبَنِي بِالنَّجَاةِ مَرْحُومًا

ای خدا چگونه از درگاه لطفت محروم و ناامید برگردم در صورتی که به جود و احسان تو حسن ظن بسیار داشتم که به حالم ترحم کرده و عاقبت از اهل نجاتم می گردانی

إِلَهِي وَقَدْ أَفْنَيْتُ عُمْرِي فِي شِرَّةِ السَّهْوِ عَنكَ وَأَبْلَيْتُ شَبَابِي فِي

سَكْرَةِ التَّبَاعُدِ مِنْكَ

ای خدا عمرم را با درد و غفلت از تو فانی ساختم و بفرسودم جوانیم را در مستی بعد از تو

إِلَهِي فَلَمْ أَسْتَيْقِظْ أَيَّامًا اغْتَرَارِي بِكَ وَرُكُونِي إِلَى سَبِيلِ سَخَطِكَ

ای خدا پس بیدار نشدم روزگاری را که مغرور کرمتم بودم و به راه سخط و غضبت می رفتم

إِلَهِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَبْنُ عَبْدِكَ قَائِمٌ بَيْنَ يَدَيْكَ مُتَوَسِّلٌ بِكَرَمِكَ إِلَيْكَ

ای خدا من بنده تو و فرزند بنده توام که در پیشگاه حضورت ایستاده ام و کرم و رحمتت را بسویت وسیله خود قرار داده ام

إِلَهِي أَنَا عَبْدٌ أَتَّصَلُ إِلَيْكَ مِمَّا كُنْتُ أَوْ أَجْهَكَ بِهِ مِنْ قَلَّةِ اسْتِحْيَائِي

مِنْ نَظْرِكَ وَأَطْلُبُ الْعَفْوَ مِنْكَ إِذِ الْعَفْوُ نَعْتُ لِكَرَمِكَ

ای خدا منم بنده ای که به عذر خواهی به درگاهت آمده ام از اعمال زشتی که بواسطه قلت حیا به حضورت و در نظرت بجا آورده ام و از تو عفو و بخشش می طلبم که عفو وصف کرم توست

إِلَهِي لَمْ يَكُنْ لِي حَوْلٌ فَأَتَّقِلْ بِهِ عَن مَعْصِيَتِكَ إِلَّا فِي وَقْتٍ أَيْقَظْتَنِي
لِمَحَبَّتِكَ وَكَمَا أَرَدْتَ أَنْ أَكُونَ كُنْتُ فَشَكَرْتُكَ بِإِدْخَالِي فِي كَرَمِكَ وَ

لِتَطْهِيرِ قَلْبِي مِنْ أَوْسَاحِ الْغَفْلَةِ عَنكَ

ای خدا من قدرتی که از معصیت باز گردم ندارم مگر آنکه تو به عشق و محبت مرا بیدار گردانی یا آنکه چنانکه تو می خواهی باشم و شکر تو گویم چون مرا به کرمتم داخل کردی و قلبم را از پلیدیهای غفلت پاک و پاکیزه گردانیدی

إِلَهِي انْظُرْ إِلَيَّ نَظْرَ مَنْ نَادَيْتَهُ فَأَجَابَكَ وَاسْتَعْمَلْتَهُ بِمُعُونَتِكَ فَأَطَاعَكَ يَا

قَرِيبًا لَا يَبْعُدُ عَنِ الْمُغْتَرِّبِ وَيَا جَوَادًا لَا يَبْخُلُ عَمَّنْ رَجَا ثَوَابَهُ

ای خدا از لطف به حال من چنان بنگر که به کسی که او را خواندی و اجابت کرد و به کار طاعت و اداشتی و اطاعت نمود می نگری ای نزدیکی که هرگز دور از آنکه فریفته توست نمی شوی و ای با جود و کرمی که هرگز بخل بر آنکه امید احسانت دارد نمی کنی

إِلَهِي هَبْ لِي قَلْبًا يُدْنِيهِ مِنْكَ شَوْقُهُ وَلِسَانًا يُرْفَعُ إِلَيْكَ صِدْقُهُ وَنَظْرًا
يُقَرِّبُهُ مِنْكَ حَقُّهُ

ای خدا به من دلی عطا کن که مشتاق مقام قرب تو باشد و زبانی که سخن صدقش
بسوی تو بالا رود و نظر حقیقتی که تقرب تو جوید

إِلَهِي إِنَّ مَنْ تَعَرَّفَ بِكَ غَيْرَ مَجْهُولٍ وَمَنْ لَا ذَبِكَ غَيْرُ مَخْذُولٍ وَمَنْ
أَقْبَلَتْ عَلَيْهِ غَيْرُ مَمْلُوكٍ مَمْلُولٍ

ای خدا آنکه به تو معروف شد هرگز مجهول و بی نام نشود و هر که به تو پناه آورد
هرگز خوار نگردد و هر که تو به او توجه کنی بنده دیگری نشود

إِلَهِي إِنَّ مَنْ انْتَهَجَ بِكَ لِمُسْتَنْيرٍ وَإِنْ مِنْ اعْتَصَمَ بِكَ لِمُسْتَجِيرٍ وَقَدْ
لَذْتُ بِكَ يَا إِلَهِي فَلَا تُخَيِّبْ ظَنِّي مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تَحْجُبْنِي عَنْ رَأْفَتِكَ

ای خدا هر که به تو راه یافت روشن شد و هر که به تو پناه برد پناه یافت و من به
درگاه تو پناه آورده ام پس تو ای خدا حسن ظن مرا به رحمتت نومید مساز و از فروغ
رأفت و عنایتت مرا محجوب مگردان

إِلَهِي أَقْمِنِي فِي أَهْلِ وَلَايَتِكَ مُقَامَ مَنْ رَجَا الزِّيَادَةَ مِنْ مَحَبَّتِكَ

ای خدا مرا در میان اولیاء خود مقام آنکس را بخش که به امید زیاد شدن محبت توست

إِلَهِي وَالْهَمِّي وَلَهَا بِذِكْرِكَ إِلَى ذِكْرِكَ وَهَمِّي فِي رَوْحِ نَجَاحِ
أَسْمَائِكَ وَمَحَلِّ قُدْسِكَ

ای خدا و مرا واله و حیران یاد خود برای یاد خود گردان و همتم را بر نشاط و فیروزی
در اسماء خود و مقام قدس خویش موقوف ساز

إِلَهِي بِكَ عَلَيَّكَ إِلَّا الْحَقَّتَنِي بِمَحَلِّ أَهْلِ طَاعَتِكَ وَالْمَثْوَى الصَّالِحِ
مِنْ مَرْضَاتِكَ فَإِنِّي لَا أَقْدِرُ لِنَفْسِي دَفْعًا وَلَا أَمْلِكُ لَهَا نَفْعًا

ای خدا به ذات پاکت و به حقی که تو را بر خلق است قسم که مرا به اهل طاعتت
ملحق ساز و منزل شایسته از مقام رضا و خوشنودیت عطا فرما که من قادر نیستم
دفع شری از خود یا جلب نفعی برای خود کنم

إِلَهِي أَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الْمَذْنِبُ وَمَمْلُوكُكَ الْمُنِيبُ الْمَعِيبُ
فَلَا تَجْعَلْنِي مِمَّنْ صَرَفَتْ عَنْهُ وَجْهَكَ وَحَجَبَهُ سَهْوُهُ عَنِ عَفْوِكَ

ای خدا من بنده ضعیف گنهکار و مملوک تائب پر عیب و نقص توام پس مرا از آنان
که روی از آنها می گردانی و به غفلت از عفو تو محجوب شدند قرار مده

إِلَهِي هَبْ لِي كَمَالَ الْإِنْقِطَاعِ إِلَيْكَ وَأَنْزِلْ أَبْصَارَ قُلُوبِنَا بِضِيَاءِ
نَظْرِهَا إِلَيْكَ حَتَّى تَحْرِقَ أَبْصَارَ الْقُلُوبِ حُجَبَ النُّورِ فَتَصِلَ إِلَى
مَعْدِنِ الْعِظْمَةِ وَتَصِيرَ أَرْوَاحُنَا مُعَلَّقَةً بِعِزِّ قُدْسِكَ

ای خدا مرا انقطاع کامل بسوی خود عطا فرما و روشن ساز دیده های دل ما را به
نوری که به آن نور تو را مشاهده کند تا آنکه دیده بصیرت ما حجابهای نور را بر در دو
به نور عظمت واصل گردد و جانهای ما به مقام قدس عزتت در پیوندند

إِلَهِي وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ نَادَيْتَهُ فَأَجَابَكَ وَلَا حَظَّتْهُ فَصَعِقَ لِجَلَالِكَ
فَنَاجَيْتَهُ سِرًّا أَوْ عَمَلًا لَكَ جَهْرًا

ای خدا مرا از آنان قرار ده که چون او را ندا کنی تو را اجابت می کند و چون به او
متوجه شوی از تجلی جلال و عظمتت مدهوش می گردد پس تو با او در باطن راز می
گویی و او به عیان به کار تو مشغول است

إِلَهِي لَمْ أُسَلِّطْ عَلَى حُسْنِ ظَنِّي قَنُوطَ الْإِيَّاسِ وَلَا أَنْقَطَعَ رَجَائِي مِنْ

بِحَمِيلِ كَرَمِكَ

ای خدا بر حسن ظنم به تو یأس و ناامیدی مسلط مساز و دست امیدم از دامن کرم
نیکویت جدا مگردان

إِلَهِي إِنْ كَانَتْ الْخَطَايَا قَدْ أَسْقَطَتْنِي لَدَيْكَ فَاصْفَحْ عَنِّي بِحُسْنِ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ

ای خدا اگر خطاهایم مرا نزد تو پس و خوار گردانیده هم بواسطه حسن اعتمادم به تو
از من عفو کن

إِلَهِي إِنْ حَطَّتْنِي الذُّنُوبُ مِنْ مَكَارِمِ لُطْفِكَ فَقَدْ نَبَّهْتَنِي الْيَقِينَ إِلَى

كَرَمِ عَطْفِكَ

ای خدا اگر گناهانم مرا از لطف و کرامت‌هایت دور کرده مقام یقینم مرا به کرم و
عطوفتت تذکر می دهد

إِلَهِي إِنْ أَنَامَتْنِي الْغَفْلَةُ عَنِ الْإِسْتِعْدَادِ لِلِقَائِكَ فَقَدْ نَبَّهْتَنِي الْمَعْرِفَةَ

بِكَرَمِ آيَاتِكَ

و اگر غفلت مرا از مهیای لقای تو شدن به خواب غرور افکند معرفتم به نعمت‌های
بزرگوارت بیدار می گرداند

إِلَهِي إِنْ دَعَانِي إِلَى النَّارِ عَظِيمٍ عِقَابِكَ فَقَدْ دَعَانِي إِلَى الْجَنَّةِ جَزِيلٍ ثَوَابِكَ

ای خدا اگر عقاب و انتقام تو مرا به آتش دوزخ خواند ثواب و عنایتت مرا بسوی
بهشت ابد دعوت کرد

@Ziaossalehin

إِلَهِي فَلَاكَ أَسْأَلُ وَإِلَيْكَ أَبْتَهِلُ وَأَرْغَبُ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ يُدِيرُ ذِكْرَكَ وَلَا يَنْقُضُ عَهْدَكَ وَ
لَا يَغْفُلُ عَنْ شُكْرِكَ وَلَا يَسْتَخِفُّ بِأَمْرِكَ

ای خدا پس من هر چه بخواهم از تو درخواست می کنم و به درگاه کرمت با ناله و زاری و شوق و رغبت می نالم و از تو می طلبم که درود فرستی بر محمد و آل محمد و مرا از آنان قرار دهی که دایم به یاد تو باشد و هرگز عهد تو نشکنند و شکر و سپاست را لحظه ای فراموش نکنند و امرت را سبک نشمرند

إِلَهِي وَالْحَقِّي بُنُورِ عِزِّكَ الْأَبْهَجِ فَأَكُونُ لَكَ عَارِفًا وَعَنْ سِوَاكَ
مُنْحَرِفًا وَمِنْكَ خَائِفًا مُرَاقِبًا يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ
مُحَمَّدٍ وَسُؤْلِهِ وَالْإِلَهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا

ای خدا و مرا به نور مقام عزتت که بهجت و نشاطش از هر لذت بالاتر است در پیوند تا آنکه شناسای تو باشم و از غیر تو رو بگردانم و از تو ترسان و مراقب فرمان باشم ای خدای صاحب جلال و بزرگواری و درود خدا بر رسولش محمد و بر اهل بیت پاکش و سلام و تحیت بسیار باد.

Ziaossalehin.ir

@Ziaossalehin